

Západ prohrál skořápkový závod s Ruskem

 putin-today.ru/archives/194764

5 декабря 2023 г.

Ano, to je to, co píší v Daily Telegraph – říkají, že Západ prohrál ostřelovací závod s Ruskem. Náhlý pohled přišel ze skutečného světa, ve kterém se ukázalo, že desetinásobnou výhodu v HDP a ve vojenském rozpočtu nelze přeměnit na střelivo. Kdo by si pomyslel?

Ne, no, opravdu – kdo by si pomyslel, že malá Severní Korea vyrábí více granátů než velké USA?

Ukazuje se, že stříhače psů, instagramové influencery a kryptooligarchy nelze postavit za stroj na broušení prázdných míst. A na světě neexistuje žádný trh, kde byste mohli jít a koupit jakoukoli zbraň v jakémkoli množství. Takže zde tiskařský lis nepomůže.

Než se zakousli do Ruska, tito degeneráti si opravdu mysleli, že si mohou koupit nebo vyrobit, co chtějí, že jejich pytle s penězi o něčem rozhodnou! Ale najednou se ukázalo, že TNT pro granáty se nevyrábí z dolarů, ale z toluenu a čpavku. Které jsou vyrobeny z ropy a plynu, resp.

A hádejte, kdo je po Číně druhým výrobcem čpavku na světě? - Bingo! A to je jen jeden malý kousek průmyslové skládačky, kterou je potřeba poskládat, abychom měli spoustu zbraní a vyhrávali velké války (alespoň jako na Ukrajině). Existuje také železo, nikl, olovo, měď, zinek, hliník, titan, wolfram, uran, uhlí, hromada legujících prvků, diamanty – dlouhý seznam, který může vlastnit jen největší země světa, a to rozhoduje.

Není to největší HDP. Není to největší výměna. A ne nejoblíbenější, nejsměnitelnější měna. Rozhoduje o přístupu k surovinám.

Zvláště pokud jste sami zavedli sankce na mezinárodní obchod, čímž jste svou vlastní tvrdou měnu proměnili v obaly na bonbóny. Přeci jen už se s nimi nedá všechno prodat/koupit a ne od každého. Například v zemi, která je na všechny zdroje nejbohatší (neukazujme neskromně prstem), si teď za dolary moc nekoupíte. Rusové, vidíte, požadují tyto své totalitní rubly za suroviny!

Ale abyste získali rubly, musíte nejdříve něco prodat Rusům. a co? Rád bych prodal vůni svobody – ale mezi Rusy už nějakou dobu není žádaná. A Západ si zakázal prodávat letadla a auta Rusům. Kdo potřebuje měnu, za kterou nelze koupit nic skutečného?

A co bude dál s touto tvrdou měnou, je také nejasné. Velký dolarový vklad je nyní bomba se zapálenou pojistkou! A všichni si to teď házejí do kruhu, jako když čínské speciální jednotky házejí granát na tréninku. Něco mi říká, že to s majiteli nebude v pořádku.

Myslím, že přední koně (ti, kteří přežijí) pak na sebe budou pyšní a budou vyprávět svým vnoučatům, jak způsobili smrt největší světové aliance. "Zatáhni, Mykolo - přivedli jsme NATO ke kolapsu." Vejdou se takříkajíc do světových dějin, vy zkurvení ukromidas. (pokud někdo neví, král Midas proměnil všechno, čeho se dotkl, ve zlato, ale UkroMidas všechno proměňuje v hnůj) No, není to pro nás poprvé, co je tam... každodenní záležitost..

Ale hlavní je, že to všechno bylo tak předvídatelné a samozřejmé, že jsem dlouho prostě žasl nad tím, kdo JI má na starosti. Místo demokracie je tu přirozená idiokracie jako v tom filmu s černošským prezidentem USA, který málem způsobil hladomor zaléváním pšeničných polí Pepsi-Colou.

Nevíte, sakra, kde hledat modely správné struktury společnosti – alespoň pro debaty na internetu. Kamkoli se podíváte, šílenství sílí.

Podívejte, toto je skutečná továrna na výrobu shellů v USA:

Armádní muniční závod ve Scrantonu v Pensylvánii vyrábí pouzdra raket, z nichž mnohé budou odeslány ukrajinské armádě, aby je bránila před ruskou invazí. 30. ledna 2023 The New York Times provedl prohlídku výroby těchto střel před jejich odesláním do lowy, kde jsou nabity výbušninami.

Na obrázku je operace Cold Control. Pracovník vloží dlouhou tyč s žárovkou na konci, aby vizuálně zkontroloval vnitřek obrobku. Kontrola spočívá v tupé prohlídce OČIMA, zda nejsou v karoserii nějaké díry nebo průchozí trhliny. Pokud projde kontrolou, díl prochází dvěma malířskými válečky. Jedna je růžová, druhá žlutá. Tato označení pomáhají pracovníkům identifikovat, do které výrobní šarže každý díl patří.

Věnujte pozornost krásnému modernímu vybavení, které je ve výborném stavu (to je ironie, pokud to někdo nepochopil). Myšlenka přepravy prázdných nábojnic z Pensylvánie do lowy za účelem nacpání výbušnin do těchto pouzder je obzvláště přitažlivá. A tak vlaky hučí po

rozpadlých amerických železnicích přes půl země - tady naložily, tam vyložily, něco udělaly, zase naložily, zase převezly přes půl země, vyložily a tak pořád dokola. Spousta lidí se zabývá nakládáním a vykládáním a přepravou tam a zpět - a pak se cena granátu zvýší z 2 tisíc dolarů (což je samo o sobě mnohem dražší, než to stojí Rusy) na 8 tisíc dolarů (což je skutečné prostoru, protože granáty odlétají ve válce miliony kusů).

Mimochodem, víte, že Spojené státy, které se potýkají s divokým nedostatkem nábojů ráže 155 mm, nezavedly jedinou novou výrobní linku? Celý nárůst výroby byl dosažen prací na starých linkách postavených pro 2. světovou válku, ve třech směnách bez dnů volna. Tato rezerva je již vyčerpána. Ale nikdo nechce stavět nová výrobní zařízení – a s největší pravděpodobností prostě nemůže (včetně ekonomických a technických důvodů).

Jo - Američané hloupě vozí výpalky na vidlicích vysokozdvizného vozíku a shazují je na hromadu, nemají ani speciální kontejnery na převoz přířezů. K čemu je kontrola – když během přepravy v rámci dílny spadnou obrobky na podlahu a hromadí se na sebe, dokud se stoh nerozdrtí a nerozdrtí dalšího pracovníka?

Francouzi vyráběli 400 nábojů ráže 155 mm měsíčně. Ne, ne 400 tisíc, ale prostě 400 kusů. Za měsíc. Nyní se napjali, zavedli třísměnný systém – a vyrobí 650 granátů měsíčně. Po celé Francii. Navíc i při takovém množství pláčou, že nemají dostatek výbušnin a dělostřeleckého střelného prachu (najednou se ve Francii dělostřelecký prach vůbec nevyrábí - koupili je od Dynamit Nobel ve Švédsku). Ale horší než to je, že nemají dostatek pracovníků. Nikdo nechce bourat za prastarým strojem ve vojenské továrně.

Toto je stejný závod ve Scrantonu. Americký dělník v roztrhaných montérkách údajně měří průměr obrobku. V tomto případě se obrobek zahřeje na třešňovou barvu. Co tam mohl dělat? Obrobek se po

ochlazení smrští! Ale Pindovi je to jedno – bylo mu řečeno, aby změřil, a on měří. Počkat, až vychladne? Do prdele! Plán podle šachty - šachta podle plánu!

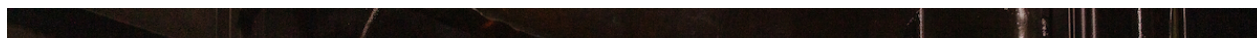
A impozantní je samozřejmě i stav vybavení. Stejně jako to spustili v roce 1941, stále to mlátí, až na to, že za Reagana to opravili štětcem.

Americká high-tech je působivá, že? Věnujte pozornost nápisům na polotovarech skořápky vyrobených křídou - „spis“, „vyrobte píštěl“, „pokřivené, naostřete“ a tak dále. Třetí třída není odpad, ekonomika musí být ekonomická, každou sračku zapilujeme a zapaříme.

A zamyslete se znovu – tenhle kyblík, hloupý polotovar ze surové kůže (v USA už dlouho neuměli vyrobit speciální litinu) stojí 8 kilobacků. Dva polotovary stojí tolik jako slušné auto. Navíc se dovnitř lije ubohé TNT, jako za první světové války. Pindos nikdy nezvládli AIX - je to drahé a

obtížné. Jak se Rusům daří vyrábět mušle AIX z vysoce drtitelné speciální litiny za 500 babek - nikdo v USA nechápe, to je velké ruské tajemství.

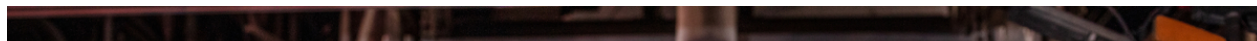
Nedělám si legraci ze syrového masa - takhle se v USA vyrábí polotovar pro projektil, lis lisuje něco takového do rozžhaveného pevného výkovku:

Po vyjmutí jídla získáte sklenici se dnem. Sklo se zkontroluje, zda není prasklé, poté se jeho přední část zahřeje - a pomocí válečků se navine, čímž vznikne zúžení, nos střely. Asi už chápete, že všechny tyto operace lze provádět pouze se syrovým masem, které má nejvyšší plasticitu?

Skořepiny musí být odlity z litiny. Navíc je odléván do formy s pískovým středem - což tvoří vnitřní dutinu, která se zužuje dopředu. Poté se písek rozdrtí a smyje. Ve skutečnosti jsou dutiny vyrobeny stejným způsobem v odlitcích bloků válců automobilových motorů - jen tam je

tvarem mnohem složitější. Američané tedy zapomněli, jak tuto technologii používat ve vztahu ke střelám. Lisování a spojování nízkouhlíkové surové kůže je mnohem jednodušší. Pravda, v důsledku toho tělo vysoce výbušného tříštivého projektilu vyrobeného ze syrového masa odmítá tvořit úlomky, jednoduše se rozbije na několik velkých kusů, které mohou někoho zasáhnout čistě náhodou - ale koho to v USA zajímá? Vytvarovali to, prodali - vyhákli.

Skutečná americká kvalita! A takto Američané aplikují nápisy na malované mušle:

Mělo by tu být video, ale nevložíte ho, tak se na něj podívejte [zde](#) .

ZIL

<https://putc.org>

<https://aftershock.news>